

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XVIII.

WTOREK, DNIA 19 LIPCA 1927 ROKU.

Nr. 196.

Prenumerata miesięczna **Zł. 3.50.** Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61.533.

Cena egzemplarna **20 groszy.**

Likwidacja rewolty wiedeńskiej.

POMOC TYROLU.

Wiedeń, 18.7 (AW) Zlikwidowanie wypadków wiedeńskich można obecnie uważać już za fakt dokonany. W nocy z niedzieli na poniedziałek został zakończony strajk powszechny, komunikacyjny i pocztowy.

Przy likwidacji zajęć niemałą rolę odgrywał zachowanie się sfer międzynarodowych społeczeństwa tyrolskiego. Nie bez wpływu pozostały również groźby ze strony Włoch co do interwencji w razie przewlekania się normalnego stanu.

W Tyrolu powstał rząd tymczasowy, który opowiedział się po stronie kanclerza Seipla, wysyłając do Wiednia oddziały wiernie rządowi.

Rada ministrów wyraziła zgodę na propozycję socjal-demokratów co do zwolnienia parlamentu. Dzięki kompromisowi uniknięto się zaognienia stosunków, czego oczekiwano w związku z pogrzebem ofiar.

Dyrekcja policji ogłasza oficjalną listę strat według której zabitych zostało 70 osób i 448 rannych. Policja aresztowała 552 osób, w tym znajdują się również emigranci węgierscy i komuniści rosyjscy.

POGRZEB OFIAR REWOLTY

Budapeszt, 18.7 (PAT) Pogrzeb ofiar zajęć wiedeńskich ma się odbyć w środę. Początkowo zamierzano pogrzeb ofiar zaburzeń urządzić w nocy celem uniknięcia ewentualnego starcia, jednakowoż planu tego zaniechano.

Ofiary wypadków wiedeńskich zostaną przeniesione na cmentarz przez mężów zaufania partii socjalistycznej, natomiast robotnicy tworzą szpale na ulicach.

OPINIA PRASY FRANCUSKIEJ.

Paryż, 18.7 (PAT) „Echo de Paris”, omawiając wyderżenta wiedeńskie, przypomina opozycyjne stanowisko Małej Ententy w sprawie Anschlussu i wyraża życzenie, ażeby decyzje Małej Ententy w tym kierunku zostały opublikowane.

Co do stanowiska Włoch, dziennik zaznacza, że istnieje gwałtowny antagonizm między faszystwami a socjalizmem Europy środkowej, stwierdza jednak jednocześnie, że Mussolini bardziej, niż ktokolwiek inny, ma oczy otwarte na niebezpieczeństwo Anschlussu.

Szereg dzienników podkreśla, że jest rzeczą konieczną, ażeby mocarstwa starały się dać Austrii bardziej korzystny status ekonomiczny.

„Le Matin” wyraża uznanie dla zimnej krwi Seipla i dodaje, że Austria uniknęła wprawdzie bezpośredniego niebezpieczeństwa, nie jest jednak rzeczą pewną, czy jej sytuacja ekonomiczna nie będzie nadal opłakaną i czy nie będzie korzystnym terenem nie tylko dla działalności zwolenników rewolucji społecznej lecz również i dla intryg, mogących pochodzić z sąsiednich krajów.

OFICJALNY KOMUNIKAT O OFIARACH.

Berlin, 18.7 (PAT) Policja wiedeńska wydała dziś komunikat, z którego wynika, że ilość zabitych wynosi 77 osób.

Do południa liczba ta wkrótce śmieci: kilku rannych wzrosła do 82 osób.

W SUKURS KOMUNISTOM AUSTRIACKIM.

Budapeszt, 18.7 (PAT) Według doniesień z Wiednia, wczoraj w nocy miał przybyć tam i Moskwy przywódca komunistów Plek.

ZACHOWANIE SIĘ WOJSKA.

Budapeszt, 18.7 (PAT) Specjalny sprawozdawca Węgierskiej Agencji Telegraficznej miał wywiad z kierownikiem oddziału politycznego prezydium policji wiedeńskiej, któ-

ry oświadczył mu, że dopiero popołudniu w piątek zgromadzono wojska w okolicach parlamentu.

Wszelkie pogłoski o odmówieniu posłuszeństwa ze strony wojska są bezpodstawne.

Wojsko otrzymało polecenie strażenia budynków publicznych.

W nocy z soboty na niedzielę padło kilka strzałów, poźatem spokoju nie zakłócono, 24-godzinny strajk generalny przeszedł bez szczególnych wypadków.

Strajk komunikacyjny trwa dalej i niewia- domo kiedy się zakończy.

ARESztOWANIA.

Praga, 18.7 (PAT) Czeskie biuro korespondencyjne donosi z Wiednia, pod datą 17 bm.:

Wczoraj w nocy policja aresztowała z górą 40 osób z pośród demonstrantów, przeważnie ludzi młodych. Wielu z nich jest członkami partii komunistycznej. Ogółem aresztowano dotychczas 252 osoby.

Ruch pociągów, dowożących do Wiednia żywność, odbywa się sprawnie. Wśród personelu kolejowego panuje spokój.

Personel ten gotów jest do podjęcia normalnej komunikacji skoro tylko przywróce-

nie ładu będzie zapewnione przez zawarcie porozumienia politycznego.

NIEFRASOBLIWI WIEDENCZYCY.

Budapeszt, 18.7 (PAT) Pismo „Reggel” donosi z Wiednia: w całym mieście panuje spokój.

Wczoraj około 10.000 wycieczkowiczów wyjechało ze stolicy dla spędzenia niedzieli za miastem.

W godzinach wieczornych odbyły się przedstawienia we wszystkich kinach i teatrach.

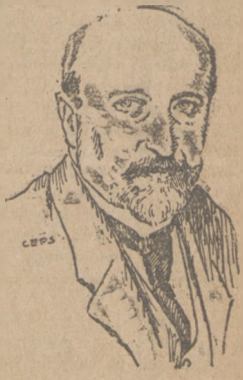
W Burgenlandzie natomiast trwają walki między członkami Schutzbundu a Eronikampferów.

Nikt nie wie co noc przyniesie. Dzisiaj ukazała się ponownie „Arbeiterzeitung”.

OSWIADCZENIE KANCLERZA SEIPLA.

Berlin, 18.7 (PAT) Dzisiaj w godzinach popołudniowych kanclerz Seipel przyjął delegację partii socjalistycznej, która przedłożyła kanclerzowi uchwały konferencji mężów zaufania socjalistycznych.

Według informacji korespondenta Biura Wolffa, otrzymanych z kół zbliżonych do rzą-

DR. SEITZ, prezydent Wiednia

du austriackiego kanclerz Seipel miał delegacji odpowiedzieć, że w chwili obecnej najważniejszym zadaniem jest czynienie wszystkiego, aby zapobiec powtórzeniu się krwawych zajęć.

Poźatem kanclerz Seipel miał oświadczyć, że prawo uchwalenia zarządzeń dotyczących bezpieczeństwa publicznego przysługują wyłącznie parlamentowi, i że socjaliści ze swymi wnioskami muszą się zwrócić do parlamentu.

Następnie kanclerz Seipel protestował energicznie przeciwko zrzucaeniu odpowiedzialności za krwawe wypadki na policję i organa policyjne, oświadczając zarazem, że przedewszystkiem należy przywrócić komunikację kolejową, aby umożliwić parlamentowi jego zebranie się i podjęcie obrad.

Warszawa, 18.7 (Tel. wł.) Z Batisławia do nasza, że Wiedeń nabiera wyglądu normalnego: tramwaje kursują, sklepy otwarte, ruch na ulicach ożywiony.

Spodziewane jest uruchomienie w najbliższym czasie dalekobieżnych pociągów.

Do Wiednia przyjechało wielu komunistycznych wysłanników z Moskwy, na czele z niejaką Friedenbenderową.

Wczoraj, gdy w zakonserwowanym lokalu odbywało się zebranie weszła niespodziewanie policja, aresztując około 30 przywódców komunistycznych, wysłanników Moskwy.

W pałacu Sprawiedliwości spłonęła drogocenna biblioteka, zawierająca wiele cennych dzieł prawniczych.

KS. DR. SEIPEL, kanclerz Austrii, którego ustąpienia domaga się socjalista

DR. SCHOBER, prezydent wiedeńskiej policji, na mocy pełnomocnictw rządu stłumił rewoltę.

Teror w Rosji szaleje

ARESztOWANO 2000 OSÓB

Moskwa, 18.7. (AW) Teror stosowany przez władze sowieckie trwa w dalszym ciągu. Rząd białoruski SSR, przystąpił do aresztowania wszystkich, którzy byli więzieni przez władze sowieckie pomiędzy 1 stycz-

nia 1920 r. a 1 stycznia 1925 roku. Aresztowano już około 2 tysięcy ludzi. Ludność jest przerażona, gdyż ogólna cyfra byłych więźniów na terenie Białej Rusi sięga 19 tysięcy.

Ponowne trzęsienie ziemi.

NAWIEDZIŁO JEROZOLIMĘ I OKOLICE.

Jerozolim, 18.7. (AW) Donożą tu z Jerozolimy, iż miasto i okolice nawiedzone zostały ponownym trzęsieniem ziemi. Katastrofa wywołała niebywałą panikę wśród mieszkańców.

Szczegółowych wiadomości dotąd nie otrzymano, z dotychczasowych jednak można sądzić, że szkody wyrządzone przez trzęsienie są mniejsze, niż to miało miejsce przy trzęsieniu poprzednim.

OBAWA POGROMÓW.

Moskwa, 18.7 — Donoszą tu z Charkowa, iż ukraińskie sfery rządowe niepokoją się coraz bardziej możliwością wybuchu epidemii pogromów żydowskich. Komisarz ludowy rolnictwa na Ukrainie Szkohter oświadczył, iż wokół kolonii rolniczych żydowskich wytworzyła się niezdrowa atmosfera, mogąca doprowadzić do ekscesów

BUNT WIĘZNIÓW W TOULONIE.

Paryż, 18.7. (AW) W więzieniu marynarki wojennej w Toulonie wybuchł w dniu 17 bm. poważne zaburzenia wśród więźniów. Więźniowie rozpoczęli demonstracje od śpiewania międzynarodówek. Następnie rzucili się na wartowników, wobec czego tamci użyli broń. Zaalarmowana policja z trudnością przywróciła porządek. Zaburzenia odnawiały się przez cały dzień wczorajszy

Ostatnie dni!

Nocny program.

Od poniedziałku 18 lipca i dni następane po zwykłym programie w kinie „Udziałowym” wyświetlany będzie naukowy film

JAK POWSTAJE CZŁOWIEK

(Tajniki powstania życia ludzkiego)

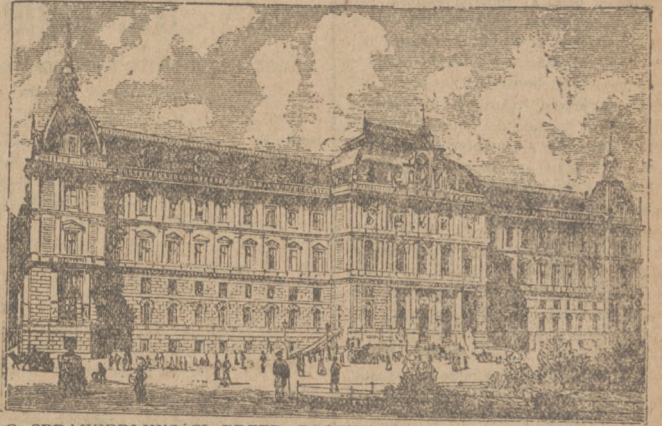
11n przedstawiający najbardziej ciekawy i zagadkowy proces przyrody: stworzenia życia ludzkiego wskutek najintymniejszego połączenia się mężczyzny z kobietą i zadziwiający rozwój aż do urodzenia. Tylko 1 seans początek godz. 10 i pół wieczor.

Wstęp tylko dla osób ponad lat 20.

Pucz komunistyczny w Wiedniu.

PARLAMENT WIENSKI, NA KTÓREGO STOPNIACH POWSTAŁA PIERWSZA BARYKADA.

PALAC SPRAWIEDLIWOŚCI PRZED PASTWĄ PŁOMIENI PO UPRZĘDZAJĄCYM ZDEMOLOWANIU GO PRZEZ DEMONSTRANTÓW.

Czerwona rakietą.

Socjaldemokraci austriaccy (odpowiednik w Polsce — P. P. S.) próbowali zastosować zwykłą swą metodę w walce politycznej z rządem opierającym się na stronniactwach chrześcijańskich i nacjonalistycznych. Metodą tą to demonstracja i strajk generalny. Wyroku sądu uwalniającego członków organizacji socjalistycznych od odpowiedzialności za zamordowanie w boju socjaldemokratów, użyli jako pretekstu do walki politycznej. Załepieni awami sukcesami na terenie samego Wiednia, ale tylko Wiednia, które oddały w ich ręce gospodarkę miasta, chcą komicznie dojść, per fas et nefas, do władzy. Alieci przerachowali się, przegrali stawkę żytą w tej — grze demonstracji i strajku generalnego, — dowiedli, że nie oni panują nad tłumem, a komuniści.

Być może, że skrupulatne dociekanie nad rewoltą wiedeńską doprowadziłoby do wykrycia wpływu czynników politycznych, których celem jest wytworzenie warunków dla przeprowadzenia połączenia Austrii z Niemcami, urzeczywistnienie idei „anschlusu”. Jednak krwawe dni stolicy Austrii, poza temi możliwościami, nasuwają refleksje, wiążące się ściśle ze stosunkami panującymi w innych krajach, z metodami pewnych partij politycznych, nastrojami mas i mają znaczenie ogólne.

Charakterystycznym znamięciem jest to, co zaznaczyliśmy na wstępie: Socjaliści rozpoczęli akcję, która w krótkim czasie opanowana została przez komunistów. Jest tem więcej znamienne, że stało się to żywiołowo, bez z góry obmyślonego planu, bowiem komuniści zostali zaszkoczeni temi wypadkami. Podobnie zresztą, jak w Warszawie w maju w 1926 r., gdy w masach robotniczych socjalistom zaczęła się wladza nad tłumami wysilzgiwać. I ten objaw, jak można wnioskować z ostatniej odezwy socjaldemokratów w Wiedniu nie na żarty poczyna tworzyć socjalistów. Porzabia ich bowiem jedynie broni, którą dotychczas stosowali strajku generalnego. Strajk generalny, przygotowywany demagogicznymi hasłami, wyprawdzający podniecone masy na ulicę, masy przesycone jaozejkami komunistycznymi, wie dzie w prostej linii do puczów komunistycznych, do rozlewu krwi nie przynoszących żadnych korzyści warstwom robotniczym, natomiast umacniającymi wpływy czynników destrukcyjnych.

Nie można przeczać i drugiego zjawiska: psychicznego na troju mas, wytworzonego bądź to skutkami wojny światowej, bądź też brudną robotę pewnego gatunku prasy, sensacyjno-kryminalnej, karmiącej dusze robotnika sensacjami: najpodlejszego gatunku wstytku jedno z jakiejś dziedzin życia, przerażającej dla twórcy nie publiczności, a tłumowi wiecznie głodnego jakiegoś pikantjerji. Wytwarza to atmosferę, w której łatwo rodzą się rewolty. Taką atmosferę wytworzyła część prasy w Polsce w przedmiedniu wypadków listopadowych i majowych. Taką atmosferę nadal utrzymuje ta sama prasa „czerwona”, brukowa i obecnie. Hasłem jej: wszyscy ko dla tłumy, nie dla publiczności. Podaje się wszelkie wiadomości w takim osie, aby musiały spowodować gniewny odruch, aby powstawali mściciele w rodzaju mordercy Lindego, aby gdy przyjdzie do rewolty tłum miał że: gotowy

Polska nie jest odosobniona pod względem tych nastrojów wywołanych przez prasę sensacyjną. Spotyka się to wszędzie. Nie był odosobniony pod tym względem i Wiedeń. Spalono mu cudowny pod względem architektonicznym pałac sprawiedliwości, wykopał się w krawi, zyskał opinję Meksyku.

Wszędzie, we wszystkich krajach masy nastrojone są silnie na wpływ komunistycznych przywódców, wszędzie są skłonne do puczów rewolucyjnych. Wystarczy mała iskierka, hasło podane w odpowiedniej chwili, aby płomień ogarnął najspanialsze gmachy, aby kule poczęły świstać na ulicach, krew ciekła ryzsztokami, a polejantów wie-

szano na latarniach

Trzeba by jeszcze zauważyć, że w Wiedniu mniej jest procentowo komunistów aniżeli w Warszawie. Względnie nie tyle komunistów ile „niezadowolonych”. W Warszawie wy pada, jak wybory wykazały, co szósty dorosły człowiek — komuniści. Zestawienie wielce pocóżające.

Czerwona rakietą rewolty wiedeńskiej, rzuciła swe krawe refleksję i na inne kraje. Jest poważnym ostrzeżeniem również i dla Polski, w której niezadowolonych, jak wska zują wybory gminne, jest coraz więcej.

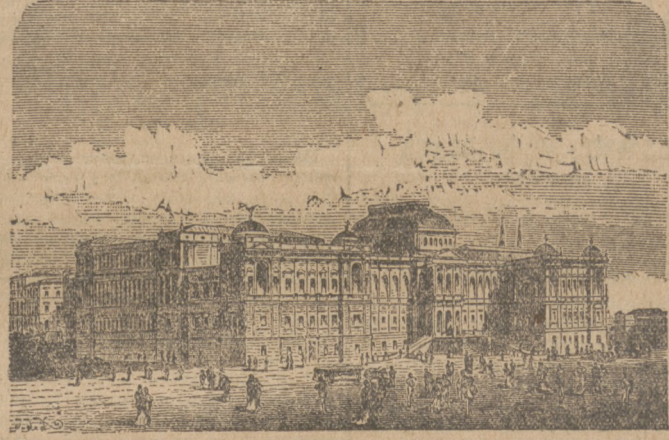
S. A.

placu sprawiedliwości” został przerwa j, a część demonstrantów niezwłocznie wkroczyła do wnętrza sądu. Przedewszystkiem wyprowadzono na ulicę wszystkich znajdujących się w sądzie urzędników, którzy niemiłosiernie obito żelaznemi pałkami, a następnie zaczęto przez okna wyrzucać na ulicę pliki ak tów i młotki. Demonstranci, stojący na ulicy, wszystko to niezwłocznie połowali natę i podpalali. Następnie polano natę drzwi i okna „palacu sprawiedliwości” a kiedy wszyscy demonstranci opuścili gmach sądu wspaniali „pałac sprawiedliwości” z kilku stron podpalamo. Płomień z błyskawiczną szybkością ogarnęły cały gmach, a na do miar zlego demonstracji uniemożliwił jakąkolwiek akcję ratunkową, nie dopuszczając ani straży ogólnowej, ani policji do płonącego budynku. Tymczasem w innych częściach miasta wywiązała się między policją a demonstrantami regularna bitwa, w której, — według dotychczasowych obliczeń — padło 40 osób, a ponad 200 osób zostało rannych. Wszelkie usiłowania prezydenta miasta, Seitza, i posła socjalistycznego, Deut schca, w kierunku pobużonego załatwienia zatargu nie odniosły skutku. Demonstranci nie chcieli słyszeć o ustąpieniu z placu boju i domagali się dymisji rządu.

Dopiero w nocy ucichły strzaly, a na niektórych miejscach przystąpiono nawet do usuwania barykad. Wśród ludności panuje jednak nadal nastroj bojujowy, wobec czego niewiadomo, czy klasowy piątkowy w najbliższych dniach się nie powtórzy. Ponieważ sytuacja naogół jest niewyjaśniona, trudno powiedzieć, kto odniósł ostateczne zwycięstwo, i jakie następstwa polityczne podlegną za sobą krwawe wypadki wiedeńskie.

H. Kel.

(Korespondencja ta pisana w drugi dzień rewolty wiedeńskiej wyraźnie stwierdza, że rozruchy — wywołane, przez socjalistów — opanowali komuniści. Jestto jeszcze jeden dowód na to, że wladza nad tłumami wynika się z rak socjalistów do komuny, nawet w tak potężnym ośrodku organizacyj: socjalistycznych, jak Wiedeń. Korespondencje polityczne rewolucji wiedeńskiej naswie tają depesze Przypm. Red.)

UNIwersytet WIENSKI, PRZED KTÓRYM DOSZŁO DO PIERWSZYCH STARC MIĘDZY DEMONSTRANTAMI, A POLICJĄ.

Tło rozruchów wiedeńskich.

BOJKA W MAŁYM MIASTECZKU. — SEN SACYJNY PROCES. — UNIEWINNIJĄCY WYROK. — BURZLIWE DEMONSTRACJE. — KOMUNISCI OPANOWUJĄ TŁUMY. — „PALAC SPRAWIEDLIWOSCI” W OGNIU.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Wiedeń, 16 lipca.

Dnia 30 stycznia rb. austriacka organizacja bojowa „Republikanischer Schutzbund”, znajdujaca się pod wpływami socjal - demokratów, urządziła zbiorową wycieczkę do miasteczka burgeo - landzkiego Schattendorf, gdzie odbył miał się wiec zwolenników „Schutzbundu”. Przypadek (?) zrzucił, że tego samego dnia w Schattendorfie mieli swój wiec b. żołnierze frontowi, t. zw. „Frontkämpfer”, należący do obozu wielkoniemieckiego. Z niewiadomej przyczyny między uczestnikami obu wieców doszło do bójki, w trakcie której padło też kilka strzałów. W rezultacie z posteru demonstrantów socjalistycznych zabite zostały dwie osoby, a mianowicie inwalida wojenny Csamarits i pewien 8-letni chłopiec. Oprócz tego rannono kilka osób, które brały udział w pochodzie „Schutzbundu”. Jako sprawców zabójstwa policja aresztowała braci Józefa i Hieronima Tschakermana oraz towarzysza ich, Jana Patnera.

Dnia 6 lipca rozpoczął się przed wiedeńskim sądem przysięgłych proces przeciwko wszystkim trzem oskarżonym. Rozprawa sądowa, w której wystąpiło w charakterze świadków ponad 100 osób, trwała 10 dni, a w czwartek wieczór ogłoszony został wyrok uniewinniający. Wiadomość, że sąd uniewin-

nił zabójców Csamarita, wywołała niezwykłe podniecenie wśród robotników wiedeńskich. Podniecenie to rosło z godziny na godzinę, a szczytu swego osiągnęło po opublikowaniu sprawozdania z przebiegu rozprawy sądowej, z którego robotnicy dowiedzieli się, że prokurator w swym przemówieniu winał moralną za zabójstwo zwalną na socjaldemokratów. Pod naciskiem wzburzonych mas przelitym partij socjal - demokratycznej postanowiło w związku z wyrokiem sądu wiedeńskiego ogłosić strajk protestacyjny. We dług pierwotnych planów praca miała być przerwana na godzinę, a na ulicach miała się odbyć jedynie demonstracja przeciwko wyrokowi uniewinniającemu. Jednakże, jak tylko masy wyszły na ulicę, inicjatywa zaczęła szybko przechodzić w ręce komunistów, którzy już o godz. 12 (w piątek) ogłosili strajk powszechny. Podburzane przez agentów komunistycznych masy zaczęły tymczasem gorączkowo szykować się do bitwy, ustawiając na ulicach barykady i zajmując groźną postawę wobec policji. Pierwsze starcia między demonstrantami, a policją miały miejsce w piątek przed gmachem uniwersytetu oraz przed parlamentem. Tymczasem w wszystkich przedmieściach nędzęły nowe rzesze demonstrantów kierując się w stronę „pa-

Dziwne odgłosy.

Odgłosy zdarzeń wiedeńskich w niektórych pismach polskich są godne uwagi.

Ze socjaliści starają się, jak zwykle, przedstawić wszystko w najkorzystniejszym dla siebie świetle, to rzecz zrozumiała i dlatego niezbyt dziwny wielki nagłówek w Robotnik z dnia 17-go b. m.:

Socjalistycznym robotnikom Wiednia czuć.

Ci socjalistyczni robotnicy Wiednia, wdzieci za nos przez komunistów, jak beznamiętne stado, spalili gmach Sprawiedliwości, w dzie stałego planu działania komunistów, którzy w swych instrukcjach zalecają zawsze nęczenie przedewszystkiem gmachów i aktów sądowych, hipotecznych i t. p.

Jeszcze bardziej uderzające jest stanowisko Dziennika Lwowskiego nr. 203 z 17-go b. m., pisma Związku Naprawy Rzeczypospolitej, czyli t. zw. Szańceji, który donosi o Wiedniu zanie zezą pod szumnym i pełnym podrwu nagłówkiem:

Lud walczy na barykadach... Ten od celowy podryw dla roboty komunistycznej jest istotnie godzien pamięci.

